

"LYFT BLICKEN OCH SE!"

En del forskning menar att det tar kortare tid än några få sekunder för oss människor att instinktivt avgöra och kategorisera vem den vi möter för första gången är. Första intrycket filtreras utifrån vad vi lärt oss att tänka om livet från uppväxten fram till nu. Våra samlade förutfattade meningar ger, utan att vi medvetet funderar över det, vår första bedömning. Positiva som negativa. Det är inte ovanligt att det där första intrycket sedan avgör om vi kommer vara intresserade av att lära känna vem den andre verkligen är.

Det är denna tendens hos lärjungarna som Jesus utmanar när han samtalar med dem efter att de reagerat på att han pratar med en samarisk kvinna (Joh 4). I mötet med henne har Jesus brutit mot flera samtida regler. Så säger Jesus, att de ska lyfta blicken och se att Gud sträcker sig ut till de som de religiösa betraktar som utanför Guds omsorg och intresse. I dagarna som följer kommer lärjungarna följa med Jesus in i den samariska staden och delta i gemenskapen med dem som de under sin uppväxt lärt sig att förakta. De kommer då upptäcka att de som de såg som utanför blir lärjungar och en del av gemenskapen runt Jesus.

Det är här mina tankar landar efter läsningen av den intressanta rapporten *Svenskarna och tron* (ALT Rapport). Var befinner sig egentligen "den andre" jag möter i förhållande till tron på Jesus? På vilket sätt närmar vi oss som kristna och kyrka de som ännu inte delar vår gemenskap?

Rapporten visar en komplex bild av hur olika vi människor tolkar begreppet kristen. Endast 26 % av de som själva definierar sig

som kristna instämmer i påståendet att "det finns en Gud". Många av dem ger inte heller regelbundet plats för kristna praktiker som att delta i gudstjänster, be eller läsa Bibeln. När Wenell jämför hur de kristna ser på några utvalda frågor visar undersökningen att det inte är så stor skillnad på vad människor som inte definierar sig som kristna tänker

I läsningen av rapporten blir jag inspirerad till att fortsätta be om att få se var Jesus är närvarande och verksam.

och tycker. Skillnaden visar sig i stället i den grupp kristna som är regelbundna bibelläsare. De visar en markant större öppenhet för mångfald, ett synsätt som även visar sig i praktiken då de i högre grad regelbundet umgås med muslimer.

När jag ser på min lokala församlingsmiljö präglas den sedan många år av att vara en inbjudande mötesplats för människor. Genom exempelvis bemötandet i diakoni och språkverksamhet är det inte ovanligt att människor också nyfiket undersöker gudstjänstgemenskapen. Tillsammans möts vi där i bön, lovsång och bibelläsning. I gemenskapen kring fikabord med livsberättelser och förbön växer nya vänskapsrelationer fram och fortsätter in i vardagen. Mellan bibelläsande troende och människor som än så länge lever med andra övertygelser. Vår blick på "den andre", präglad av

de första intrycken, förändras. Och jag tänker att vi så många gånger fått vara med om det lärjungarna lär sig där i Samarien.

Samtidigt visar Bibeln att detta inte är en lärdom som sätter sig en gång för alla i oss. I mötet med den romerske officeren Cornelius får Petrus långt senare lära sig att gå över den inlärdade tveksamheten, närma sig "den andre" med öppenhet och inte stöta bort den som "ohelig" eller "oren", för "Gud inte gör skillnad på människor utan tar emot var och en som fruktar honom" (Apg 10:28, 34–35).

Finns det fler sätt som jag och församlingen jag lever i behöver höra Jesus ord om att lyfta blicken och se vad han gör? Rapporten visar att tro verkar spela en större roll hos en yngre generation. Var befinner sig egentligen mina grannar och vänner som skulle kryssa för att de är kristna, men inte, vad jag vet, deltar i några kristna gemenskaper där tron delas och formas? Noterbart är också att gruppen bibelläsande kristna i högre grad inte håller med om påståendet att homosexuellas rättigheter

behöver stärkas i samhället. I förhållande till detta påstående finns ingen jämförbar fråga om ställningstagandet får ett genomslag i vilka de bibelläsande ger plats för i sitt umgänge. Även om jag undrar om en del kanske besvarat påståendet utifrån att de menar att rättigheterna redan är starka och inte behöver stärkas ytterligare, väcker det frågan om det Gud lär Petrus i mötet med Cornelius även landat in här för oss regelbundna bibelläsare.

I läsningen av rapporten blir jag inspirerad till att fortsätta be om att få se var Jesus är närvarande och verksam, även om det är utanför vad jag är van vid. Jag vill i mötet med andra lägga förutfattade meningar åt sidan för att öppet nyfiken ta reda på vilka de verkligen är. Vad tänker de om Gud? Ber de? I det kommer jag förhoppningsvis många gånger fortsätta överraskas av att Jesus visade sig redan vara närvarande långt innan jag förstod att han bjöd in mig i att delta i deras livsberättelse och dela trons utforskande tillsammans med dem.

Håkan Kenne
Pastor Livsglädje, Landskrona
samt lärare, ALT